

5' 33"

Beste : Ebû-Bekir Ağa 1685-1759

: Aksak Semâî MÂHÜR AĞIR SEMÂÎ Güfte : Süleyman Dâniş (18. yüzy.)
(Sarsam meyânın ey gül-iter...) (ö: 1774)

♩ = 108

① Ah Sar sam me yâ nin
② Ah sür sem he mi se
④ Ah Dil dâ de var sa

ey güli ter yâ se men gi bi
pâ yine ru yim çe men gi bi
hâ li ru hi yâ re ben gi bi

vay (p) Yâ le le le le li

le le le le le le li ten te rel le li

Yel le le le li, Gel câ nim gel öm rüm

gel mi rim a man ey Gel câ nim gel öm rüm

gel mi rim a man ey

① Yâ
② Rû
④ Yâ

yâ se men gi bi Vay
yim çe men gi bi Vay
yâ re ben gi bi Vay (son)

miyan

③ Ah yan sin mi sâ li

an ber e dip ca ni ni te lef

Vay (saz ----) Yâ le le le le le le

le le le le le le li ten te re le li

Y. Semî 2=112

Yel le le le li gel câ nim gel òm rûm

gel mi rim amaney gel câ nim gel òm rûm

Aksat Semî 2=103

gel mi rim amaney Câ

câ ni ni te lef vay

Saz D.C (4. misra)

Sarsam miyân-ı ey gül i ter yâseman gibi
 Sürsem hemîşe pâyine rûyim çemen gibi
 Yansın misât-i anber edüp cânını telef.
 Dildâde varsa hâl-i ruh-i yâre ben gibi

miyan (meyan): Bel, orta
 gül-i ter: taze gül
 Hemîşe: Dâim
 Pây: Ağak
 Rûy: yüz
 Dildâde: Âşık
 Ruh: yüz, yanak

Süleyman Dâniş 18. Yüz.
 mefûlû fâilâtü mefâilü fâilün

Kaynaklar: İst, Ank, İzm, İsmâil Hakkı Bey. nüshalarından, tevhid, tashih, tertib
 edilerek murabba yazıldı A H. 28-12-1973